



سه شنبه ۳۰ بهمن ۱۴۰۳

وطن امروز | شماره ۴۲۵۸

فرهنگ و هنر

پیامبر اعظم (ع)

به کودکان محبت کنید و به آنها رحم کنید و هروقت به آنها وعده دادید به آن وفا کنید، چون آنها شما را روزی برسان خود می‌دانند.

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد اخوندی
مدیر عامل: زهرا شکیبایی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ | تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۳ | فاکس: ۶۶۴۱۳۷۸۳
پيام‌راسان: vatanimerooz.ir | پست الکترونیک: info@vatanimerooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم پرتر برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰



برنامه معلى چگونه با قالب‌برداری از آیین‌های شیعی به یک فرم تلویزیونی بدیع دست یافت

شادی و غم مقدس



میلاد جلیلزاده

کسانی که در مناطق سنتی تر ایران زندگی کرده‌اند و با سبک و سبای اصیل برگزاری آیین‌های مذهبی شیعی، از سوگ و مرثیه گرفته تا جشن و عیدانه آشنا هستند، شاید خیلی‌های‌شان به یاد بیاورند که از قدیم به عنوان شعبه‌ای از حسینیه‌های مختلف، یک هیات کوچک‌تر درست می‌شد به نام «نوجوانان قاسم بن الحسن». اسم حسینیه‌ها معمولاً مطابق اسم محله یا اسم مسجد محله انتخاب می‌شد اما پسوند نوجوانان قاسم بن الحسن همه جا یکسان بود. در این هیات کوچک، نوجوان‌های محله را جمع می‌کردند تا مداحی کنند و گاهی حتی حدیث می‌خواندند یا موعظه کوتاهی می‌کردند. این محافل تشکیل می‌شد تا هر حسینیه‌ای بتواند استعدادهای آینده‌اش در نوحه‌خوانی و احیاناً قرأت قرآن و وعظ را بشناسد به عبارتی همه چیز سیستماتیک بود و حساب و کتاب داشت و کسی منتظر این نمی‌ماند تا افرادی به طور تصادفی پیدا شوند که در این زمینه‌ها مستعد باشند. در این هیات نوجوانانه چند نکته وجود داشت. اولاً برنده و بازنده معنا نمی‌داد. کسی رد یا قبول نمی‌شد. درست است استعدادها به چشم می‌آمدند اما این هیات شکل کنکور یا مسابقه نداشت. ثانیاً نوجوانان را در فضایی قرار می‌داد که از سنین کم با حال و احوال محبت به اهل بیت آشنا می‌کرد. حالا ممکن بود یکی‌شان در آینده مداح اصلی محله شود و دیگری میاندار و دیگری فقط سینهن و زنجیرزن. مهم اما این بود که پرشده‌های مودت به اهل بیت از همان سنین تقویت می‌شد. ثالثاً چنین مجالسی کاملاً غیررسمی هم نبودند و جدی گرفته می‌شدند. حتی بزرگ‌ترها پای نوحه بچه‌ها اشک می‌ریختند

و خیلی از اوقات لابلای همین مجالس یا در انتهای‌شان ممکن بود روحانی و مداح محل، مولودی یا نوحه‌ای بخوانند و حاضران به سوگواری و شادی بپردازند. قدیمی‌ها که با سنت‌های اصیل مدیحه و مرثیه‌خوانی اهل بیت آشنا هستند، رسم سینهن‌زی دوره‌ای را هم به یاد می‌آورند. تمام حسینیه‌ها، تکایا و مساجد محل برگزاری آیین‌های مذهبی، پس از اتمام مراسم جداگانه خودشان، در شب‌های به‌خصوصی جمع می‌شدند و هر شب یا هر روز میهمان یکی از همسایگان می‌شدند مثلاً ۱۰ حسینیه در یک شهر بودند و بعد از عاشورا و سوم امام، هر شب همگی جمع می‌شدند و به یکی از این حسینیه‌ها می‌رفتند. گاهی هم مداحان مختلف، میهمان و میزبان مجالس همدیگر می‌شدند. اینها همه سنت‌هایی بود که نسل به نسل ادامه یافت و تکامل پیدا کرد تا اینکه به روزگار نو رسیدیم. به عصر ارتباطات و گسترش چشمگیر دستگاه‌های نقلی صوت و تصویر. حالا در زمانه‌ای که تلنت‌شوها و مسابقات رنگ به رنگ استعدادیابی در هر زمینه‌ای به سکه رایج تلویزیون‌های بسیاری از کشورهای جهان تبدیل شده‌اند، شاید وسوسه‌ای طبیعی باشد که یک تلنت‌شوی مداحی هم ترتیب بدهیم. اما آیا بهتر نیست که جلوی دوربین تلویزیون، مطابق سنت آبا و اجدادی‌مان یک حسینیه برپا کنیم؟ آیا تمام همان جذابیت‌ها را نمی‌شود در فضای حسینیه هم خلق کرد؛ یا اینکه دستگاه سوگ و سرود اهل بیت به فرم‌های برآمده از منطق سرمایه آغشته شود؟ حسینیه «معلى» همین کار را می‌کند. به هیات نوجوانان حضرت قاسم می‌ماند، شبیه سینهن‌زی‌های دوره‌ای است و میهمانی و میزبانی مداحان اهل بیت در مجالس همدیگر را تداعی می‌کند. حتی سرودهای سیاسی و اجتماعی چنانکه با فضای جامعه مذهبی شیعه همخوان باشد یا حتی اجرای نمایش‌های آموخته را می‌توان در آن دید. مثل حسینیه‌ها و مساجد خودمان، خصوصاً در دوره‌ای که فعال‌تر بودند و حتی بعضی از آنها کارگردان و بازیگر، تحویل سینما و تلویزیون می‌دادند. موفقیت این برنامه اساساً از آنجا می‌آید که به یک سنت تکامل‌یافته چندصدساله چنگ زده است و قالب آن را با قالب برنامه‌های تلویزیونی همخوان کرده است. حسینیه معلى گاهی شبیه می‌شود به صحن حرم امامان یا امامزادگان شیعه که در ایام خاص، زائرانی از شهرهای و کشورهای مختلف در آن جمع می‌شوند. آنها هر کدام به نوعی عزاداری می‌کنند و سبک متفاوتی دارند و لهجه یا حتی زبان‌شان هم خیلی از اوقات با هم فرق دارد اما نجوای دل به دل همدیگر را می‌فهمند و دل به دل هم می‌دهند.

فصل اول برنامه حسینیه معلى ۷ مرداد ۱۴۰۱، همزمان با آغاز ماه محرم روی آنتن شبکه ۳ سیما رفت. شیوه اجرای برنامه به این صورت بود که افراد، دور هم جمع می‌شدند تا از همدیگر حال معنوی دریافت کنند و در این بین، اگر نکته‌ای وجود داشت، کارشناسان برنامه آن

را به شرکت‌کنندگان یادآور می‌شدند. در بعضی قسمت‌های برنامه هم میهمانان ویژه‌ای حضور پیدا می‌کردند. این برنامه به نویسندگی سیدبشیر حسینی تولید شد که قبلاً خود از داوران مسابقه استعدادیابی عصر جدید بود اما در حسینیه معلى، رقابتی بین شرکت‌کنندگان وجود نداشت. تهیه‌کننده و کارگردان برنامه هم سعید ستودگان است که غیر از فعالیت‌های هنری و فنی در تلویزیون، عملاً با این فضای مذهبی آشناست و اصطلاحاً بچه‌هایی است. در فصل اول این برنامه، سعید حدادیان، سیدمجید بنی‌فاطمه، محمد صمیمی و مهدی رسولی به عنوان کارشناس حضور داشتند و مجری‌گری برنامه بر عهده حامد سلطانی بود. کمی بعد فصل دوم این برنامه با جابه‌جایی مهدی سلحشور و سعید حدادیان به مناسبت ایام اربعین حسینی از ۱۶ شهریور ۱۴۰۱ پخش شد. فصل سوم برنامه حسینیه معلى، به مناسبت اعیاد شعبانیه تولید شد و در آن از قالب‌های متناسب با جشن‌های مذهبی مثل مدح‌خوانی، سرودخوانی و شعرخوانی استفاده شد. در فصل سوم این برنامه، احمد واعظی، عبدالرضا هلالی، مهدی رسولی و مصطفی کریمی، کارشناسان برنامه بودند و این فصل از دوم اسفند ۱۴۰۱ روی آنتن شبکه ۳ رفت. فصل چهارم این برنامه با حضور سیدمجید بنی‌فاطمه، میثم مطیعی، مهدی رسولی و عبدالرضا هلالی و مجری‌گری نجم‌الدین شریعتی ضبط شد و در محرم سال ۱۴۰۲، از ۲۷ تیرماه ۱۴۰۲ روی آنتن شبکه ۳ سیما رفت. فصل پنجم این برنامه نیز در ماه شعبان و به مناسبت اعیاد شعبانیه بهمین ۱۴۰۲ ساخته شد. سیدرضا نریمانی، زار قطری، میثم مطیعی و سیدمجید بنی‌فاطمه، در این فصل ۴ کارشناس برنامه بودند. فصل ششم از ۱۶ تیر ۱۴۰۳ مصادف با اولین شب محرم با حضور محمدرضا طاهری، قطری، رسولی، کریمی و نریمانی و مجری‌گری نجم‌الدین شریعتی از شبکه ۳ و قرآن پخش شد. سرانجام فصل هفتم این برنامه به مناسبت اعیاد شعبانیه از پنجشنبه ۱۱ بهمن به مدت ۱۵ شب تا نیمه شعبان روی آنتن شبکه ۳ سیما رفت و مثل فصل قبل، سیدرضا نریمانی، حاج‌محمد طاهری و حاج‌مهدی سلحشور در برنامه حضور داشتند و شهاب مرادی و حسین سیب‌سرخی به این گروه اضافه شدند. مجری هم به سیاق چند فصل اخیر، نجم‌الدین شریعتی بود. در این فصل، بعد بین‌المللی حسینیه معلى پررنگ‌تر بود و میهمانانی از قاره‌ها و کشورهای مختلف مثل آفریقا، پاکستان، لبنان و کشورهای محور مقاومت به حسینیه آمدند؛ برای مثال پسر شهید سیدحسن نصرالله هم میهمان حسینیه معلى شد. در این فصل از دکر جدید برنامه رونمایی شد که یک فضای سه طبقه با ظرفیت ۱۵۰۰ نفر داشت و در هر قسمت، ۱۵۰۰ نفر از علاقمندان پس از ثبت‌نام به جمع مستمعین حسینیه پیوستند. به طور کل، یکی از ویژگی‌های قابل توجه برنامه حسینیه معلى، نوع حضور مخاطبان حاضر در استودیو است. در بسیاری از برنامه‌های تلویزیونی چند ردیف صندلی برای میهمانان هم وجود دارد و عموماً نقشی آنها خنده دسته‌جمعی، تشویق دسته‌جمعی و گاهی که داوران برنامه به مشکل می‌خورند، شرکت در نظرسنجی‌هایی شبیه به رأی‌گیری است. گاهی هم پیش می‌آید مجری برنامه دیالوگ کوتاهی با یکی از این حاضران برقرار می‌کند. در حسینیه معلى اما میهمانان برنامه در حقیقت مستمعان مجلس روضه یا مولودی هستند. در چنین مجالسی درست است که یک یا چند نفر مخصوص برنامه را اجرا می‌کنند اما کلیت مجلس به طور همزمان متعلق به ذاکر و مستمع است. به طور کلی اجرای مجالس سوگ و سرود اهل بیت از تعاملی‌ترین شکل‌های اجرای هنری است

و این تعامل به معنای آن نیست که حاضران لزوماً در جایگاه اجراکنندگان برنامه قرار بگیرند. شاید در هر برنامه‌ای نشود به این سطح از تعامل با مخاطبان حاضر در استودیو رسید اما معلى چون حسینیه است، می‌تواند به این مهم دست پیدا کند و حتی می‌شود حدس زد که مخاطبانش در داخل منزل هم ممکن است یا به پای آن بایبند و داوردر در مراسم شرکت کنند. ■ سیاست و دیانت یکی از خصوصیات حسینیه معلى که آن را چه به عنوان برنامه‌ای تلویزیونی و چه یک محفل انس با اهل بیت ممتاز می‌کند، نوع نسبتی است که با مسائل سیاسی برقرار کرده. از طرفی برنامه‌ای که موضوع آن مشخصاً پرداختن به مسائل سیاسی است، عموماً تنها در صورتی می‌تواند سمت این مسائل برود که موضع خودش را مخفی کند و غیرمستقیم تأثیر بگذارد و از سوی دیگر باید توجه کنیم که ما با یک حسینیه طرف هستیم نه صرفاً یک برنامه تلویزیونی. در مورد پیروی از مرام اهل بیت علیهم‌السلام، به عنوان یک پدیده دیرپا که هنوز هم مساله جامعه شیعه است، می‌شود به شیعیان موسوم به برائتی اشاره کرد: کسانی که بعد سیاسی- اجتماعی تشیع را کنار گذاشته‌اند و تنها دشمنی که در این دنیا می‌شناسند، مسلمانان غیر شیعه است برای چنین افرادی عاشورا و غدیر خلاصه می‌شود در اتفاقی که چند قرن پیش رخ داده و دشمنان امروزی‌شان را فقط مسلمانانی می‌دانند که پیرو مذهب دیگر اسلام هستند. برای همین است که چنین افرادی نه‌تنها حاضر به حمایت‌از فلسطین نیستند بلکه حامیان شیعه فلسطین را سرزنش هم می‌کنند و اگر دقیق‌تر نگاه کنیم، آنها از گروه‌های مقاومت شیعی مثل انصارالله یا حتی حزب‌الله که شیعه‌انثی‌عبری است هم حمایت نمی‌کنند. به واقع اگر این بعد سیاسی مکتب تشیع که طالب آزادی و آزادگی است و خاصیت امانگرایی دارد کنار گذاشته شود، چیزی از آن جز پوسته‌ای مناسکی باقی نخواهد ماند. این جماعت بیشتر از هیئات مذهبی، در تلویزیون‌های شیعی که بسیاری‌شان از لندن به‌روزرسانی می‌شوند فعال هستند. راه جراست از پیام رهایی‌بخش مکتب اهل بیت این است که اولاً برای پاسخ به پوسته‌پرستی مناسکی، معنای حقیقی تشیع در دل خود مناسک پاس داشته شود و ثانیاً این جماعت در تلویزیون که یکی از پایگاه‌های اصلی‌شان است پاسخ‌در خوری بگیرند. برنامه معلى با توجه ویژه‌ای که به موضوع مقاومت خصوصاً در فصل آخرش داشت، حرکت تحسین‌برانگیزی برای دفع ضررهای این جریان کرده است.

■ زبان بین‌المللی

اساساً یکی از کارکردهای دین اسلام اعطای یک نگاه فراملی و فرافرقه‌ای به انسان‌هاست. قومیت‌گرایی حاد و افراطی، باعث دیگری‌ستیزی خصمانه و بردستندایی متوهمانه می‌شود و بسیاری از جوامع دنیا با چنین پدیده‌ای روبه‌رو هستند و در خیلی از گفتگوها به درست یا غلط نام این پدیده را فاشیسم ملی و قومی گذاشته‌اند. اسلام برش دیگری که جامعه می‌زند و آدم‌ها را به شیوه‌ای دیگر دست‌بندی می‌کند که ربطی به نژاد و زبان و تبار و امثال اینها ندارد. هر کس با تفاوتی است طبق این تعریف جایگاه والا‌تری پیدا می‌کند؛ از هر رنگ و با هر لسان. این خصوصیت در مکتب تشیع از آن جهت که رویکرد اول دربار مناسک اجتماعی بسیار پررنگ است، خیلی خوب خودش را نشان می‌دهد. اینجا به واقع جهان‌وطنی با تمام ابعاد حقیقی‌اش چنانکه ایده‌آل و رویای بسیاری از روشنفکران بود، تحقق عینی‌اش را می‌یابد. ترک‌ها و فارس‌ها با نوحه عربی سینه می‌زنند و اشک می‌ریزند و فارس‌ها و عرب‌ها با نوحه

پاسخی به نگرانی‌ها درباره تعرض به حریم آرامگاه شیخ صفی‌الدین

بعد از تکمیل فرآیند خرید، برنامه ما آزادسازی فضاست.

مدیر پایگاه شبکه شیخ صفی‌الدین اردبیلی درباره وضعیت طرح میدان گاهی که مطرح شده بود، اظهار کرد: زمانی که من سرپرست اداره کل استان بودم، به‌صورت قاطع با آن مخالفت کردم. بعد از آن اگر اتفاقی افتاده باشد، اطلاع دقیقی ندارم اما اصل ماجرا این است که هر طرحی قرار باشد اجرا شود، حتماً باید موافقت میراث فرهنگی، استان و وزارتخانه را داشته باشد. بعضی رسانه‌ها این موضوع را با مباحث جدید اشتباه می‌گیرند اما هرگونه طرحی برای این مجموعه ابتدا باید مورد بررسی قرار بگیرد و تأییدیه‌های لازم را کسب کند. او تأکید کرد: از زمانی که مدیر پایگاه بودم، هیچ‌کس به‌صورت کتبی یا شفاهی از من درباره این طرح چیزی نپرسیده است. حتی در جلساتی که با پیشکوتان میراث و دکتر پورعلی (مدیر پایگاه‌های میراث ملی و جهانی) و خانم داور (مدیر کل حفظ و احیا بناها، محوطه‌ها و بافت‌های تاریخی) داشتیم، به‌صورت صریح اعلام شد هر طرحی باید بر اساس مصوبات سال ۹۹ باشد. بنابراین اگر قرار باشد طرحی اجرا شود، همان طرح مصوب وزارتخانه در سال ۹۹ اجرا خواهد شد.

مدتی پیش در مطالعه و بررسی طرح بافت تاریخی اردبیل، پیشنهادهایی مبنی بر ایجاد میدان گاه‌هایی در حریم درجه یک و ۲

«بقعه شیخ صفی‌الدین اردبیلی» مطرح شد که نگران‌هایی را برای این میراث جهانی ایران ایجاد کرد و به دنبال این اخبار، مدیر پایگاه جهانی شیخ صفی‌الدین اردبیلی و معاون میراث فرهنگی اردبیل تأکید کردند که «هر طرحی در حریم بقعه شیخ صفی‌الدین باید بر اساس ضوابط حریم این اثر جهانی باشد و جای نگرانی نیست».

با این حال اخباری مبنی بر اجرای این طرح شنیده می‌شود و همچنان نگرانی‌ها برای این اثر جهانی و جایگاه آن در یونسکو وجود دارد.

مدیر پایگاه مجموعه شیخ صفی‌الدین اردبیلی درباره وضعیت بودجه و جزئیات پروژه‌های مرمت، تمهیدات امنیتی و تملک اراضی مجاور حریم این اثر جهانی توضیح داد و در پاسخ به نگرانی‌ها درباره تعرض‌هایی به حریم شیخ صفی‌الدین اردبیلی تأکید کرد: هرگونه طرحی برای این مجموعه ابتدا باید مورد بررسی قرار بگیرد و تأییدیه‌های لازم را کسب کند.

فریدین عینی در گفت‌وگو با ایسنا، درباره اقدامات حفاظتی و مرمتی برای مجموعه شیخ صفی و میزان بودجه تخصیص‌یافته برای انجام این اقدامات توضیح داد: امسال ما نزدیک به ۵۶ میلیارد تومان بودجه برای حفاظت و مرمت داشتیم و حدود ۴ میلیارد تومان نیز برای تملک هزینه شد. در بخش‌های مختلفی کار کردیم، از جمله در برخی رواق‌های بخش تجاری جنب سردر، تزئینات کاشی‌کاری سردر، تأسیسات بخش تجاری و همچنین صحن شیخ صفی و میدان عالی‌قاو.

او به اقداماتی که در بخش تجاری انجام شده است، اشاره کرد و افزود: در این بخش، سیستم گرمایشی نصب کردیم، دوربین‌های مدار بسته و درزگیر راه‌اندازی کردیم و اقدامات امنیتی مختلفی انجام دادیم. علاوه بر این، کاشی‌کاری‌های قسمتهای مهم، شماره‌گذاری و ثبت شد تا برنامه‌ریزی مرمت آنها دقیق‌تر باشد. همچنین مخزن جدیدی برای نگهداری تجهیزات و اسناد ایجاد و تجهیز شد. پشت‌بام‌ها نیز مورد ساماندهی قرار گرفتند.

مدیر پایگاه مجموعه شیخ صفی‌الدین اردبیلی درباره بودجه‌ای که برای تملک اختصاص داده شد، گفت: این ۴ میلیارد تومان مربوط

به بحث تملک خانه‌ای در حریم درجه یک مجموعه شیخ صفی‌الدین اردبیلی بود. البته این خانه یک ملک شخصی بود که بیش‌تر از ۲ دانگ آن خریداری شده بود و امسال بخش دیگری از آن خریداری شد. ما نزدیک به ۴ میلیارد دیگر نیاز داریم تا باقی ملک را هم تملک کنیم. او با یادآوری اینکه خانه مذکور قدمت تاریخی ندارد، افزود: این خانه از سمت خیابان به مجموعه شیخ صفی‌الدین مشرف است.

ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد.

او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد.

رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد. او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد. رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد. او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد. رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد. او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد. رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد. او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد. رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد. او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد. رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد. او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد. رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد. او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد. رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد. او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد. رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی، مظفر سالاری، مهرداد کاووسی و فرهاد فلاح‌دوران این دوره از جشنواره هستند. مصطفی رحماندوست، نویسنده و شاعر دیرآشنای ادبیات کودک و نوجوان که به همین مناسبت در یزد حضور یافته بود، درباره ضرورت تشکیل آکادمی قصه‌گویی در ایران صحبت کرد و بیان داشت: نخستین تأثیر قصه‌گویی این است که بچه‌ها را از عالم واقعی به دنیای خیال می‌برد؛ جایی که کودک در ذهن خود جهانی تازه برای داستان می‌سازد. این روند علاوه بر تقویت تخیل، مهارت شنیداری، گویایی، کنجینه وازگان و توانایی انتقال مفاهیم در کودکان را افزایش می‌دهد. او یکی از مهم‌ترین دستاوردهای قصه‌گویی را ایجاد ارتباط عاطفی بین کودک و قصه‌گو دانست و افزود: وقتی نادر که قصه‌گو مادر باشد یا مربی، همین که کودک می‌بیند بزرگ‌ترش را پیش وقت گذاشته و قصه می‌گوید- حتی اگر قصه بی‌معنی باشد- احساس مورد توجه قرار گرفتن در او شکل می‌گیرد که تأثیر مثبت روانی دارد. رحماندوست با بیان اینکه هیچ وسیله دیجیتالی نمی‌تواند جایگزین عاطفه‌ای شود که در قصه‌گویی ایجاد می‌شود، عنوان کرد: بزرگ‌تراها همیشه نگرانند که فضای دیجیتال، کتاب و قصه را از بچه‌ها بگیرد اما این ابزارها هر چقدر هم جذاب باشند، احساس و عاطفه ایجاد نمی‌کنند. ما باید قصه‌گویی را به‌روز و جذابیت‌هایش را متناسب با دنیای دیجیتال بیشتر کنیم اما از این دست غفلت نکنیم. او با اشاره به تجربه قصه‌گویی در بیمارستان کودکان، گفت: یک بار به دیدار

از روز شنبه ۲۷ بهمن ۱۴۰۳ با حضور ۹۸ قصه‌گوی داخلی و خارجی، بیست‌وششمین جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی به میزبانی یزد آغاز به کار کرد. این دوره جشنواره به مدت ۴ روز در شهر جهانی یزد برگزار می‌شود و قصه‌گوین در برنامه‌های مختلف در نقاط مختلف شهر یزد به اجرا می‌پردازند و در نهایت در اختتامیه نفرات برتر معرفی می‌شوند. رحیم مخدومی، ساره قصیر، علیرضا خرسه، مسلم قاسمی،